ରାମ ଅଭିଲଖ

ବନାମ

ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଫେବୃଆରୀ 2, 2007

[ଡ. ଅରିଜିତ ପଶାୟତ ଏବଂ ଏସ୍.ଏଚ୍. କପାଡ଼ିଆ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଫୌଜଦାରୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1973:

ଧାରା 397 – ଆଇ. ପି. ସି. ର ଧାରା 494 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷସିଦ୍ଧିକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ – ଯେତେବେଳେ ମାମଲା ଡକାଗଲା, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଧିବକ୍ତା ହାଜର ହେବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ – ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ଖାରଜ – ଏହାର ଔଚିତ୍ୟ – ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ କାରଣ ଆବେଦନକାରୀ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ଧରି ତତ୍ପରତା ସହିତ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ – ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତି କାରଣରୁ ଅଧିବକ୍ତା ହାଜର ହୋଇପାରିନଥିଲେ, ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା – ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860 – ଧାରା 494 ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ, ଅପିଲକାରୀ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବାହ କରିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ କି ତାଙ୍କ ବିବାହ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଙ୍କ ସହ ବଳବତ୍ତର ଥିଲା ଏବଂ ଏହିପରି ଆଇପିସି ଧାରା 494 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ କରିଥିଲେ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଦୋଷସିଦ୍ଧିକୁ କାୟମ ରଖିଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀ ସିଆରପିସିର ଧାରା 397 ଅନୁଯାୟୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ମାମଲା ବିଚାର ସମୟରେ ତାଙ୍କ ଅଧିବକ୍ତା ଉପସ୍ଥିତି ହୋଇନଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନଟିକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅପିଲରେ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ଧରି ତତ୍ପରତାର ସହିତ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଅଧିବକ୍ତା ଯେଉଁ ଅସୁବିଧା

ଯୋଗୁଁ ହାଜର ହୋଇପାରିନଥିଲେ ତାହା ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ନ ଦେଇ, ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯିବା ଉଚିତ ନଥିଲା ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ଦର୍ଶାଇଥିଲେ:1.ଏଥିରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପରିସମାପ୍ତି ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ଅପିଲକାରୀ ତତ୍ପରତାର ସହିତ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ । ଯେଉଁ କାରଣରୁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଅଧିବକ୍ତା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ତାରିଖରେ ହାଜର ହୋଇପାରିନଥିଲେ, ଅପିଲକାରୀ ମଧ୍ୟ ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ଆଲୋକପାତ କରିଥିଲେ । ଏହି ଆଳକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଇନାହିଁ । ଉପରୋକ୍ତ ପୃଷ୍ଠଭୂମିର ତଥ୍ୟକୁ ବିଚାରକୁ ନେଲେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଅପିଲକାରୀ ସର୍ବଦା ତତ୍ପରତା ସହ ଏହି ମାମଲା ପଛରେ ଧାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏହା ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଙ୍କ ମାମଲା ନୁହେଁ ଯେ ଅପିଲକାରୀ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକରେ ବିଳମ୍ବ ପାଇଁ ଦାୟୀ ଥିଲେ । ସ୍ଥିତି ଉପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଗୁଣବତ୍ତା ଆଧାରରେ ଏହି ମାମଲାର ଶୁଣାଣି କରିବେ।

ଅପରାଧିକ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 150/2007

ସି. ଏମ୍. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 6838/2005ରେ ଅପରାଧିକ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ସଂଖ୍ୟା 306/1999ରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଆହ୍ଲାବାଦ, ଲକ୍ଷ୍ନୌ ବିଚାରପୀଠ, ଲକ୍ଷ୍ନୌଙ୍କ 17-4-2006 ତାରିଖର ଅନ୍ତିମ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅନୁରାଗ କିଶୋର ଏବଂ ରାଜେଶ କୁମାର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଡ. ଅରିଜିତ ପଶାୟତ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି 1. ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

2. ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ଖାରଜ କରି ଜଣେ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶକୁ ଅପିଲକାରୀ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ।

3. ବିବାଦର ସୀମିତ ପ୍ରକୃତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବାସ୍ତବ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଅନାବଶ୍ୟକ ।

4. ଅପିଲକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ମଧ୍ୟରେ ଜୁନ 1980 ରେ ବିବାହ ସଂପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା । ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ମାମଲା ରୁଜୁ ହୋଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅପିଲକାରୀ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ପାଇଁ ବିବାହ କରିଥିଲେ ଯଦିଓ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ସହିତ ତାଙ୍କର ବିବାହ ବଳବତ୍ତର ଥିଲା ଏବଂ ଏହିପରି ସେ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଆଇପିସି')ର ଧାରା 494 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ଅତିରିକ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟିକ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ରାୟବରେଲି, ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ । ଜିଲ୍ଲା ଏବଂ ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ରାୟବରେଲିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଅପିଲ କରାଯାଇଥିଲା । 29.9.1999 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅପିଲ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଫୌଜଦାରୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1973 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ସଂହିତା') ର ଧାରା 397 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଆହ୍ଲାବାଦ, ଲକ୍ଷ୍ନୌ ବିଚାରପୀଠରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକକ ବିଚାରପତି ଅପରାଧିକ ପୁନରୀକ୍ଷଣକୁ ଖାରଜ କରି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସମକାଳୀନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ତେଣୁ କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଆବଶ୍ୟକ ନଥିଲା । ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଆବେଦନଟିର ପରିସମାପ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ଏହି ଆଧାରରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏକ ତରଫା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନକୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଆଧାରରେ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ପାଇଁ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଥିଲା ।

5. ଅପିଲର ସମର୍ଥନରେ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଉପସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ ଯେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବାହାରେ ଥିବା ପରିସ୍ଥିତି ହେତୁ 30.1.2004 ରେ ଏହି ମାମଲା ବିଚାର କରାଯିବା ସମୟରେ କେହି ଉପସ୍ଥିତି ହୋଇନଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ଧରି ତତ୍ପରତା ସହ ପ୍ରତିକାର ଖୋଜୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଧିବକ୍ତା ଯେଉଁ ବିଭିନ୍ନ ଅସୁବିଧା ଯୋଗୁଁ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇପାରିଲେ ନାହିଁ, ତାହାକୁ ଧ୍ୟାନ ନ ଦେଇ, ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯିବା ଉଚିତ ନଥିଲା ।

6. 29.9.2006ରେ ଜାରି କରଯାଇଥିବା ନୋଟିସ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନରେ ସୀମିତ ଥିଲା ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କାହିଁକି ଏହି ମାମଲାର ପୁନର୍ବାର ଶୁଣାଣି କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଯେହେତୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଶୁଣାଣି ନକରି ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ କେହି ଉପସ୍ଥିତି ନୁହନ୍ତି ।

7. କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ ଯେ ପରିସମାପ୍ତି ତାରିଖ ଅର୍ଥାତ୍ 30.1.2004 ପୂର୍ବରୁ ଅପିଲକାରୀ ତତ୍ପରତା ସହକାରେ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ଧାଉଁଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ, ଯେଉଁ କାରଣରୁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଅଧିବକ୍ତା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ତାରିଖରେ ହାଜର ହୋଇପାରିନଥିଲେ ଏହି ଆଳକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଇନାହିଁ ।

8. ଉପରୋକ୍ତ ପୃଷ୍ଠଭୂମିର ତଥ୍ୟକୁ ବିଚାରକୁ ନେଲେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଅପିଲକାରୀ ସର୍ବଦା ତତ୍ପରତା ସହ ଏହି ମାମଲା ପଛରେ ଧାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏହା ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଙ୍କ ମାମଲା ନୁହେଁ ଯେ ଅପିଲକାରୀ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ବିଳମ୍ବ ପାଇଁ ଦାୟୀ ଥିଲେ ।

9. ଉପରୋକ୍ତ ସ୍ଥିତି ପାଇଁ, ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 30.1.2004, 17.4.2006 ତାରିଖର ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରୁଛୁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଗୁଣବତ୍ତା ଆଧାରରେ ଏହି ମାମଲାର ଶୁଣାଣି କରିବେ । ଅନାବଶ୍ୟକ ବିଳମ୍ବକୁ ଏଡ଼ାଇବା ପାଇଁ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ 9 ମାର୍ଚ୍ଚ, 2007 ରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ନୋଟିସ ବିନା ହାଜର ହେବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୃକ୍ତ ବିଚାରପୀଠ ମାମଲାର ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଏକ ତାରିଖ ସ୍ଥିର କରିପାରିବେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଜ୍ଞ ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ଯେ କେଉଁ ବିଚାରପୀଠ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ମାମଲା ତାଲିକାଭୁକ୍ତ ହେବ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ଆବଶ୍ୟକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରନ୍ତୁ ।

10. ଉପରୋକ୍ତ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ବି. ବି. ବି. ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

<u>ଅନୁବାଦକ</u>

ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ ବେହେରା, ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ।